

Si m'estimessis...

Fa tres anys que estic enamorada de tu, no deixo de pensar en tu i cada dia que passa t'estimo més que l'anterior, ja no sé com ocultar-ho. Cada nit parlo amb tu, però quan ens anem a dormir em quedo pensant: què passaria si m'estimessis?

Si m'estimessis seria la noia més feliç de món, somiaríem amb el nostre futur junts, si m'estimessis estaríem sempre junts i passariem l'estona rient i abraçant-nos, ens faríem molts petons i, com que no sempre tot és perfecte, hi hauria moments on ens barallariem i potser estaríem sense parlar-nos durant una hora però deixariem de costat l'orgull i ens parlariem i ho solucionariem, perquè ens estimariem tant que deixariem els problemes de costat i ens abraçariem, i em sentiria segura als teus braços, i tot quedaria oblidat, passariem dies i nits parlant, durant moltíssimes hores i sempre ens veuríem i ens passariem hores fent ximpleries. Creixeríem junts i faríem moltes coses junts com per exemple estudiar, veure series, o fins i tot no fer res, només estar abraçats sense pensar en res i oblidar el món només per uns minuts. Els estius els passariem junts, aniríem a la platja amb els nostres amics i ens ho passariem genial.

Pot ser quan anem a la universitat ens distanciaríem, perquè estaríem molt ocupats i quasi ni ens veuríem, però això no seria un problema perquè quan poguéssim veure'ns tindríem més ganes de passar l'estona junts, encara que només fossi una hora.

Arribaria un moment on seríem lo suficientment adults per independitzar-nos i anar-nos a viure junts, tu i jo, com somiàvem des que tot va començar, passariem temps junts, també hauríem de treballar, però sabríem que tot i no veure'ns en tot el dia, a la nit soparíem junts i ens asseuríem al sofà i veuríem una pel·lícula, i em quedaria adormida als teus braços.

Sortiríem amb els nostres amics, ens passariem moltes tardes rient com quan érem joves i el temps passaria súper de pressa.

Arribaria un moment on tindríem fills, serien els més bonics de tot el món, rossos amb els ulls clars, passariem tardes amb ells, aniríem a molts llocs, els portariem al zoo, al parc, al circ... i els estimariem moltíssim, seríem els millors pares del món. Els nostres fills creixerien fins que arribés un punt on no dependrien de nosaltres, sortarien amb els amics i començarien a tenir nòvios i nosaltres recordariem els temps on nosaltres érem com ells, els ajudariem i els donariem consells, ells seguirien creixent i s'anirien de casa i nosaltres cada cop estaríem més vells, però tot i això ens estimariem com el primer dia.

Els nostres fills tindrien fills preciosos i seríem els avis més feliços del món. I nosaltres dos seguiríem creixent junts fins a ser grans, recordariem quan érem només uns nens i pensàvem en passar la vida junts i tindríem molts moments de nostàlgia, ens abraçariem i pensariem: sí que és veritat que hi ha coses que duren per sempre, arribaria un punt on cada dia seríem més dèbils, però seguiríem estant junts fins a l'últim moment, perquè ens estimem.

Tot això és el que somio cada nit i tant de bo que es complís, perquè t'estimaria més que ningú, perquè ets l'amor de la meva vida i m'agradaria que arribés el dia on aquest somni es converteixi en la nostra realitat, si m'estimessis.

Paula Soriano 1rBatx L

